

Σκέφτομαι και Γράφω
Ονοματεπώνυμο: Γκίνη Ελένη ΣΤ1

Θέμα : « *Ρατσισμός και ξενοφοβία. Επικίνδυνα φαινόμενα για μια χώρα*»

Σύμφωνα με τη δική σου άποψη ποια νομίζεις ότι είναι τα αίτια που προκαλούν ξενοφοβικά και ρατσιστικά φαινόμενα? Διατυπώστε τις δικές σας σκέψεις προτείνοντας τρόπους, ώστε να βοηθήσουμε όλοι μας στην εξάλειψη αυτών των επικίνδυνων φαινομένων.»

Το όνομα μου είναι Ντανιέλα και κατάγομαι από την Κένυα .Μας έδιωξαν απ' η χώρα μας λόγω των πολιτικών πεποιθήσεων των γονιών μου. Ξεκινήσαμε για την Ελλάδα με μόνες αποσκευές την αγάπη και την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Όταν φτάσαμε οι συγγενείς μας που μένουν στην Ελλάδα μας υποδέχτηκαν θερμά. Ελλάδα είναι μια πανέμορφη χώρα με παραδεισένια τοπία αλλά πιο πολύ με ενθουσιάζει η γλώσσα της και ο πανάρχαιος πολιτισμός της.

Από την πρώτη κιόλας μέρα γράφτηκα στο σχολείο. Όλοι με υποδέχτηκαν με χαρά και φιλικό τρόπο. Τη δεύτερη μέρα όμως τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν ακριβώς όπως περίμενα. Κανείς δεν ήθελε να καθίσει μαζί μου , τα παιδιά στο διάλειμμα μου κολλούσαν χαρτάκια στην πλάτη που έγραφαν «μαυράκι» , «χαζή» και διάφορα άλλα επίθετα. Όταν προσπάθησα να τους πλησιάσω μου έλεγαν να γυρίσω στη χώρα μου και πως δεν ήμουν επιθυμητή. Με έλεγαν φτωχαδάκι επειδή δεν είχα άλλα ρούχα και με απείλησαν πως αν μιλήσω στην κυρία θα με χτυπούσαν .Προσπάθησα όμως να τους δικαιολογήσω και συνειδητοποίησα πως οι συμμαθητές μου δεν ήταν συνηθισμένοι στους ξένους λόγω τω ρατσιστικών αντιλήψεων του κράτους, δηλαδή ότι οι «μαύροι» είναι βρώμικοι μεταφέρουν ιούς κλέβουν και δολοφονούν. Τα παιδιά σ'αυτή την ηλικία ουσιαστικά μιμούνται τους ενήλικες οι οποίοι οφείλουν να τους διδάξουν την αλληλεγγύη, αλλά αντίθετα τους μεταφέρουν ένα άδικο μίσος προς τους ξένους.

Τα παιδιά συνέχιζαν όμως να με κοροϊδεύουν με χειρότερες βρισιές κάθε μέρα. Έβαλα τα δυνατά μου όμως δεν κατάφερα να τους δικαιολογήσω αυτή τη φορά. Στην ώρα του διαλείμματος συζήτησα το πρόβλημα μου με την δασκάλα αλλά της ζήτησα να μη μαλώσει τους συμμαθητές μου. Με αγκάλιασε και μου είπε πως ήξερε τι ακριβώς έπρεπε να κάνει.

Το κουδούνι χτύπησε και ένα πελώριο κύμα μαθητών μπήκε στην τάξη. Μόλις όλοι κάθισαν η κυρία μοίρασε σε όλους ένα φυλλάδιο με θέμα «Ρατσισμός και ξενοφοβία».

Επικίνδυνα φαινόμενα για μια χώρα . Βρίσκω τρόπους αντιμετώπισης του προβλήματος» και ζήτησε να γράψουμε από μια λύση ο καθένας . Όλοι σάστισαν και η κυρία μου έκλεισε το μάτι. Έπειτα μου έδωσε τα κείμενα για να φτιάξω ένα άρθρο για τη σχολική εφημερίδα.

Το άρθρο ήταν ωραίο και το ονόμασα « 5 τρόποι για να βγάλεις κάθε ίχνος ξενοφοβίας από πάνω σου»

1^{ος} τρόπος: Μη ξεχωρίζεις τους ανθρώπους από το χρώμα , την οικονομική κατάσταση και τη θρησκεία αλλά και από την καρδιά και το χαρακτήρα

2^{ος} τρόπος: Προσπάθησε να γνωρίσεις έναν ξένο και μάθε για τη ζωή του.

3^{ος} τρόπος: Συζητήστε τις διαφορές

4^{ος} τρόπος: Ανταλλάξτε ρόλους. Μπες στη θέση του για μια μέρα

5^{ος} τρόπος: Αφού αλλάξεις εσύ δοκίμασε να αλλάξεις στάση και στους γύρω σου . Δεν θα σου αρέσει να ζείς σε ένα κόσμο χαράς, αγάπης, και αλληλεγγύης?

Από τη μέρα που δημοσιεύτηκε το άρθρο συμφύλιωθηκα με τους συμμαθητές μου και άρχισαν να εφαρμόζουν τους «5 τρόπους» . Η ζωή μου έχει πραγματικά αλλάξει και ένχομαι να συμβεί το ίδιο και σε όσους βρέθηκαν στη θέση μου.